

01.07.2021

Ohjaajat kertovat: Kandidaatintutkielma ja Pro gradu-tutkielma

Viime jaksossa "Opiskelijat kertovat: Kandidaatintutkielma ja Pro gradu-tutkielma" juttelimme kahden opiskelijan kanssa heidän kokemuksistaan kandin ja gradun kirjoittamisesta. Jatkamme tässä jaksossa saman aiheen parissa. Vierainamme ovat yliopistonlehtori Paavo Nieminen ja yliopistonopettaja Mirja Pulkkinen, jotka tuovat ohjaajien näkökulman tähän aiheeseen ja vastaavat kuuntelijoiden lähettämiin kysymyksiin.

Emma: Moikka! Tervetuloa aamukahvien äärelle. Tänään jatketaan saman aiheen äärellä kuin edellisessäkin jaksossa, eli jutellaan kandin ja gradun kirjoittamisesta.

Viime jaksossa meillä oli vieraana opiskelijoita kertomassa omista kokemuksistaan ja tänään meillä onkin täällä vieraana yliopistonlehtori Paavo Nieminen ja yliopistonopettaja Mirja Pulkkinen.

Intro: Aamukahvit IT-tiedekunnassa, rakkaudella Mattilanniemestä.

Emma: Moikka Mirja ja Paavo ja mukavaa, että olette päässyt tänään tänne aamukahville meidän kanssa. Haluaisitteko lyhyesti esitellä itsenne, eli ketä olette ja mitä teette IT-tiedekunnassa?

Mirja: Mä oon Pulkkinen Mirja ja olen yliopistonopettaja tietojärjestelmätieteen oppiaineissa ja parilla syventävällä kurssilla ja lisäksi ohjaan graduseminaariryhmiä.

Paavo: Joo, mä oon Niemisen Paavo ja mä puolestani olen tuosta tietotekniikan oppiaineista. Mä olen yliopistonlehtori nimikkeellä tällä hetkellä ja opetusta, opintoneuvontaa, tutkimusta, koko palettia mulla niinku kuuluu työnkuvaan.

Essi: Jes, tervetuloa munikin puolesta. Tänään just puhutaan tästä kandin ja gradun kirjoittamisesta. Niin missä vaiheessa opintoja yleensä kandi tai gradu tehdään?

Paavo: Tässähän niin kuin ehkä näissä kaikissa asioissa voi vähän olla vaihtelua sen tutkimusohjelmien välillä. Elikkä Mirja voisi kommentoida oikeastaan sieltä tietojärjestelmätieteen puolelta. Ja jos mä tässä alotan tietotekniikan alta niin niin meillähän tuo kandin tutkielma tehdään aikaa strukturoidusti, sanottaisiinko näin, että se on, se on sellainen pieni kurssimuotoinen tuota rupeama missä ohjatusti vaihteittain tehdään kandityö, että se tulee siellä kandidatin opintojen loppusuoravaiheessa.

Ja gradu puolestaan sitten onkin vähän erilainen tarina siellä maisterin puolella ja siinä taas on vaihtelua sitten, että milloinka se joko syksyisin tai keväisin se sitten aloitetaan tekemään.

Mirja: Samalla tavalla tietojärjestelmä tieteessä tämä kandin kandiseminaari on se kurssi, jolla tehdään tämä kandityö ja se menee melko saman tyyliisesti kuin ylipäänsä kurssin suorittaminen. Eli siellä ohjataan kyllä koko ajan sikäli niinku se ei ole kovin erityinen toki se on laajempi kurssi ja siinä tulee ehkä sellaisia uusia asioita, niinku laajemmin tätä omaehtoista kirjallisuuden käyttämistä nimenomaan.

Gradun sitten kuuluu siihen maisteri vaiheeseen ja jos tulee maisteriohjelmahan erikseen, niin silloin se gradun teko kehoitetaan ottamaan esille jo aika pian siinä pari vuotisen ohjelman aikana, mutta gradun tekeminen sitten pyritään myös ohjaamaan sillä tavalla tavallaan kädestä pitäen graduseminaarissa ja jos esimerkiksi tulee syksyllä maisteriohjelmahan niin sitten voi harkita jo heti seuraavalla kevätlukukaudella tai sitten seuraavan vuoden syksyllä voisi olla hyvä aika mennä graduseminariin ja se kyllä vie sitten eteenpäin.

Emma: Tässä nousikin jo esille nää tuota noin kandi- ja graduseminaarit, niin onko niillä jotain eroavaisuuksia keskenään? Tietysti varmasti se mitä siellä työtetään ja totanoin mitä siltä vaaditaan niin eroa toisistaan. Mutta onko jotain muita eroavaisuuksia?

Paavo: No, keskeinen ero varmasti ainakin pitäisi olla se sitten kädestä pitämisen taso, jota ehkä vielä kandiseminaarissa enemmän tehdään, mutta sitten siitä pikkuhiljaa siirrytään itsenäisempää tekemiseen, että siellä graduseminaarissa ainakin toivon mukaan siellä sitten niinkun aika itsenäisesti luodaan esityksiä ja esitellään sitä omaa tutkimusta sitten niille muille opiskelijoille ja sitten annetaan rakentavaa palautetta toisten esitysten perusteella heidän töistään.

Elikkä siellä niin kuin siirrytään kohti semmoista aidompaa akateemista keskustelua ja kritiikkiäkin.

Mirja: Aivan, toki graduseminariin pyrki pyrkii antaa sellaiset hyvin selkeät askelmerkit, että näin etenee ja toi oli just hyvä pointti minkä Paavo sanoi että se ikään kuin simuloi tämmöistä akateemista tutkimustyötä mitä tutkimusmaailmassa tehdään eli siellä vertaisarvioidaan ja tutkimustyö syntyy semmoisessa niin sanotusti tiedeyhteisössä ja sitten se seminaariryhmä muodostaa sen lähiyhteisön siinä, joka antaa tämmöistä arvioivaa palautetta ja sparraa toista kirkastamaan sitä tutkimuskysymyksenasettelua ja tulokulmaa ja sitä miten asiaa käsittelee ja antaa sitten toivottavasti hyvät eväät eteenpäin gradun tekemisessä.

Ja mikä siinä on ehkä yks semmoinen selkeä ero niin kandiseminaarissa meillä tietojärjestelmätieteessä ainakin tän seminaarin vetäjä ohjaa kaikki ne työt. Eli sä olet kanssa seminaarissa tekemisissä vaan yhden opettajan kanssa. Toki siellä myös opponoidaan eli sitä vertaistukea ja arviointia saat, mutta graduseminaarissa sitten voi olla että seminaarin vetäjä on eri henkilö ja sitten ohjaaja taas toinen opettaja niin saan saada näiltä kahdelta palautetta siitä seminaarin puitteissa tehtävistä töistä, jotka sitten vie jo gradua eteenpäin eli sillä on ajatus, että luot jo sellaista kirjallisuuskatsausta ja tutkimussuunnitelua, mikä rakentaa suoraan sitä sun gradua.

Paavo: Komppaan, kyllä näin se menee tietotekniikallakin kandipuoli.

Essi: Mites tota, hmm, perinteisestihän tota tietotekniikalla kandi on tämmöinen kirjallisuuskatsaus niin minkälaisia eri tapoja on tota gradua tehdä? Ilmeisesti sitä onko mahdollista tehdä tutkimusryhmissä tai sitten parin kanssa, että mitä niitä vaihtoehtoja on siihen?

Mirja: Tähän tässä tiedekunnassa juuri oli semmoinen tämän graduopintojakson, maisteriopinnäytteiden kehittämistä pohtinut työryhmä ja sieltä oli nyt sitten tällainen setti erilaisia, eri tyyliä, graduja ja oli muun muassa mainittu, että on tällainen kaksoisgradu, joka tarkoittaa eri asiaa kuin parigradu, joka tehdään yhdessä toisen opiskelijan kanssa ja siinä täytyy osoittaa, että molemmat ovat todella tehneet työtä, eritellä molempien osuus esimerkiksi aineiston keruussa tai sen analysoimisessa, kirjallisuuden hakemisessa, valikoinnissa, raportin kirjoittamisessa ja näin poispäin.

Sitten taas tää kaksoisgradu, mun käsittääkseni, viittaa tällaiseen, että se olisi samalla hyväksyttävissä kahdessa eri oppiaineeseen, eli olisit suorittamassa tällaista toista maisterintutkintoa ja silloin tämä olisi tällainen kahta eri tieteenalaa sillä tavalla leikkaava, että se voitaisiin hyväksyä sitten. Mutta siinä on omat menettelynsä. Ehkä Paavo tietää siellä työryhmässä olleena tästä vielä enemmän.

Paavo: Olin siellä työryhmässä tätä miettimässä. Siellä tehtiin vähän niin kun näkyväksi ja ja sanoitettiin sitä tilannetta, mikä meillä on näissä gradussa, mitä erilaisia on ja tota nää on ehkä semmoisia harvinaisempia nämä parigradut ja sitten nämä kahteen oppiaineeseen tehtävät. Ja itseasiassa täytyy sanoa, että työryhmässä aika varauksella suhtauduttiin esimerkiksi tähän parigraduun juttuun, koska siinä on sitten aika paljon riskejä siitä, kun se on kahden tekijän vastuulla, niin siinä sitten helposti tuota voi voi käydä ongelmaa sen pari dynamiikan kanssa, että että saako siitä todella sitten niinku tehtyä työmäärällisesti kahta erillistä gradua vastaavan määrän sillä tavalla, että se se kanssa siltä näyttää siinä työssä ja tuota kun näitä tehdään niin tehtiin sekin laitettiin ilman muuta listaan ja vähän tarkennettiin juuri näitä työmäärävaatimuksia, että siinä ei helpommalla pääset, mutta pystyy yksi tekemään sitten kaksi kertaa laajemman periaatteessa tutkimuksen eli eli sellainen mahdollisuus.

Mutta siihen kysymykseen alkupuoleen, vastaus on, että hyvin monenlaisia. Että jos nyt muistan oikein mitä esimerkiksi työryhmässä listattiin niin voi olla tämmöinen konstruktivinen niinkuin tutkimus- ja kehitystehtävä, mikä järjestelmällisesti viedään läpi ja raportoidaan.

Sitten voi olla ihan perinteinen empiirinen tutkimus, jossa kerätään dataa ja analysoidaan sitä vastataan alun perin kiinnostaneeseen kysymykseen. Ja sitten voi olla näitä missä sitten luodaan jonkun teoriakehys tai muu kirjallisuuden perusteella, voi olla ihan kirjallisuuskatsaus.

Ja kaikissa näissä tavallaan yleisissä gradutyypeissä niissähän sitten sisällä vielä tutkimusmenetelmiä voi olla valittavissa kymmenistä vaihtoehtoista, toki, ellei sadoista. Että sitten aina nyanssit vaihtelee ja pitää sitten valita se menetelmänsä sen mukaan, että sillä pystyy siihen kiinnostavaan tutkimuskysymykseen vastaamaan ja siitä kysymyksestä lähdetään aina liikkeelle.

Sitten oli vielä siinä. Oli aika laaja kysymys. Puhuttiin tutkimusryhmästä. Niin toki meille sitä paljon tehdään ja. Ja siis tutkimusryhmän jäsenenä tehdään graduja. Ja siinä se yleinen kysymys, mikä esitetään niinkun, että saako siitä rahaa ja siitä voi saada rahaa, jos tutkimusryhmällä on sellainen rahoitus mistä pystytään maksamaan. Mutta vaikka sellaista rahoitusta ei olisi pyörimässä niinkyllähän me tutkimusryhmissä lyödään käsi yhteen ja lloitaan siitä, jos joku haluaa, vaikka sitten ihan opintopistepalkalla periaatteessa tehdä sitten meidän ryhmän aiheesta.

Hyvä puoli siinä on, vaikka ei siitä sitten pystyisi rahaa maksamaan, niin hyvä puoli

opiskelijalle siinä on, että se on varmasti oikeata tutkimusta, joka oikeasti liittyy sitten tutkimuksellisen tarpeisiin. Mikä on yliopiston tärkeä tehtävä.

Ja sitten täytyy vielä mainita, yksi vaihtoehto, tärkeä, eli sitten toimeksiantogradu tuolta ihan yritysmaailmasta. Näissä useimmiten sekä tutkimusryhmissä että sitten yrityksiin tehtävissä gradussa niin se omatoiminen hakeutuminen sitten niinku jonkinlaisen prosessin ja keskustelun kautta niin verkon tutkimusryhmän taikka yrityksen kanssa juttusille ja tekemään ja se on se ensimmäinen lähtökohta näissä.

Mirja: Tuosta tosiaan jatkaisin hiukan vielä tästä Paavon esille ottamasta tilausgradusta tai tilaustutkimuksesta. Se voi kuulostaa jotenkin korkealentoisia ja vaativalta, mutta itse asiassa kun mietin nyt esimerkiksi tänä keväänä valmistuneita graduja niin oikeastaan suurin osa niistä on syntynyt sillä tavalla, että opiskelija on töissä ja sit siellä työpaikalla on havaittu joku tällainen ongelma tai joku asia, jota pitäisi vähän paremmin pohtia ja tästä on sitten syntynyt semmoinen tutkimustehtävä ja tehty gradu.

Toinen asia minkä Paavo otti esille niin oli se mielekkyys, että kun sä näet että sillä todella on merkitystä siellä, jos sä teet sen tutkimusryhmän yhteydessä jotenkin, että teet sellaisesta aiheesta joka on syntynyt siellä tutkimusryhmässä. Semmoinen aito tarve, että tässä olisi hei tällainen gradun kokoinen asia selvitettäväksi jollekulle. Niin, vaikka siitä ei saisi rahaakaan niin kyllä se tosiaan on mielekkäämpää ja se antaa sellaiset hyvät parametrit ikään kuin minkä rajoissa liikkua. Ja mikä antaa semmoisen hyvän asetelman tehdä se gradu.

On monenlaisia asetelmia, miten voi olla joko nykyinen työpaikka tai se voi olla myös joku entinen työpaikka tai se voi olla oman työpaikan vaikkapa joku asiakaskontaktin tai mikä tahansa tällainen yhteys, mikä syntyy johonkin organisaatioon. Ja kaikilla organisaatioilla on IT:hen liittyviä ja sen käyttöön ja soveltamiseen liittyviä haasteita ja niitä voi mainiosti sitten selvittää tämmöisen gradututkimuksen puitteissa.

Paavo: Tuostapa vielä vieläpä yksi asian unohdin sanoa tuossa, eliikkä nyt jokainen itse voi katsoa aiempia graduja mitä meillä on tehty. Niistähän tulee julkisia tutkimuksia, jotka tuolta JYX-arkistosta löytyy. Eliikkä minä en keksi mitään parempaa tapaa. itselleen selvittää, että mitkä ne mahdollisuudet esimerkiksi itselläkin gradun teossa olisi kuin katsoa läpi, että mitä muut on tehneet eli tuota ei muuta kuin niitä katsomaan. Ja muistutan tässä vielä että meillä on myös kurssi itky4000 siinä sitten, joka on orientaatio maisteriopintoja, jossa muun muassa sitten näistä graduasioista keskustellaan ja sitten siitä ihan opintopisteitäkin saa, että selailee niitä ja luetaan yksin vähän tarkemminkin niistä aiemmin tehdystä gradusta.

Mirja: Ja nythän pandemian aikana vielä ollaan sitten laadittu maisterimaturiteetteina tämmöisiä lehdistötiedotteita, joita julkaistaan IT-tiedekunnan sivuilla, niin ne antaa tämmöisiä kanssa hyviä näkymiä siihen, että minkälaisia graduja on syntynyt.

Kahvikupin kilinää

Emma: Ehkä sitten siirrytään tuota noin siihen graduprosessiin ja miten silleen yleisellä tasolla menee. Mistä se prosessi kannattaa aloittaa ja mitä kannattaa ottaa huomioon? Että esimerkiksi, pitääkö aihe olla valittuna ennen sitä seminaarin alkua.

Paavo: Tähän viimeisimpään pudotan ihan suoraan täältä, että tietotekniikan puolella, kyllä se aihe parhaimmillaan olisi valittu ja ohjaajakin neuvoteltu jo siinä vaiheessa kun seminaari alkaa, että siinä päästäisiin sitten työstämään suoraan.

Mirja: Kyllä tietysti hyvä on, jos itsellä on jo haarukoituna ainakin se sellainen tutkimusalue millä haluaa liikkua. Aihe toki täsmentyy siinä ja sitä sparrataan tuossa graduseminaarin aikaan, mutta on tavallaan niinkuin hiukan etumatkaa jos on jo tehnyt sitä mietintää aikaisemmin ja sitä tehdään mainiosti sitten just opettajien kanssa, opetushenkilöstön, tiedekunnan tutkijoiden kanssa, joista sitten voi löytyä se ohjaaja.

Ja jos tällaisista vaikka niinku jollain kurssilla asiat on melenkiintoisia. Tuntuu et sä ikään kuin näet täällä reaali maailmassa niitä asioita mistä kurssi puhuu vaikka jostain teoreettisista ja abstraktimmalla tasolla ja ryhdyt miettimään että mistä löytyisi sellainen tutkimuskohde missä noita asioita voisi tarkastella. Ja rupeat käymään vaikka keskustelua sitten tämän opettajan kanssa, että voisiko tällaisesta syntyä gradu jollakin tavalla.

Mä sitten yleensä annan sellaisia asioita, että minkä kautta voi miettiä, että onko se mahdollista niin. Meillä suurin osa ihan niinku valtaosa ja se on sanoisinko, ehkä turvallisoin tapa tehdä tällainen niin sanotusti empiirinen gradu, eliikkä silloin siihen kootaan tutkimusaineistoa jollakin menetelmällä ja se tuottaa ne päätulokset siitä gradusta niin. Mikä olisi se kohde, mistä ja millä tavalla sä voisit tässä kohteessa koota tätä empiiristä aineistoa?

Koska usein se menee sillä tavalla interaktiivisesti, että mietitään näitä käsitteitä ja teorioita ja aikaisempia tutkimuksia ja niiden tuloksia ja miten ne tutkittaisiin sitä täällä käytännössä ja sitten rajataan sieltä, että okei tuossa olisi vaikka tää mun työpaikka ja täällä tehdään tällaisia, vaikka IT-palveluita ja siellä toimii tietynlaiset järjestelmät tai siellä on tietynlaisia prosesseja. Mitä sitten voitaisiin ryhtyä katselemaan ja mistä olisi mahdollista koota sitä tutkimusaineistoa.

Niin sitten se alkaa näyttää hirveän paljon läheisemmältä, että se ei ole enää joku tavallaan niinku semmoinen kaukainen ja abstraktia se gradun teko vaan se on ihan tätä maailmaa missä me eletään ja ihan näitä ilmiöitä minkä kanssa ollaan tekemisissä.

Paavo: Juuri näin, ja tuota sitten kun opiskelijan kanssa lähdetään keskustelemaan näistä aiheista ja hän vaikka tulee sanotaan nyt vaikka mun luokse jonkun tällaisen aihepiirin ajattelemaan kanssa, niin aina se ensimmäinen mikä mä niinkuin sparrauksen siihen heitän, niin jos jos opiskelija ei vielä ole sitä tehnyt, niin mä pistän tietenkin lukemaan aiempaa tutkimusta aiheesta eliikkä tekemään ihan heti vaan sitä tavallaan jo graduun liittyvä kirjallisuuskartoitusta, että mitä muut on tehneet.

Siinähan voi nopeasti osoittautua, että aihe ei olekaan maailmalla kiinnostavaa, kun ei ei sen läheltä ole. Ne ole tutkimusta olemassa. Tai sitten on todettu aikaisemmin, että tämä on tutkittu oikeasti läpeensä. Sehän on harvinaista, mutta se selviää siinä ja se ei oikein selviä muuten, kun lähtemällä vaan sitten lukemaan, mitä muut ovat tehneet. Hakemaan tieteellisillä tietokannalla sitten noita vertaisarvioituja artikkeleita ja sitten tota voi olla että vaihdetaan näkökulmaa ja kohdetta, kunnes alkaa löytyä sitä aiempaa tutkimusta ja aina niissä löytyy sitten se aallonharja että missä tällä hetkellä ollaan menossa ja siihen sitten parhaimmillaan sen gradun kytketään.

Että se kuuluu minun mielestäni ihan siihen prosessiin, että ensin ehkä tehdään pari tuota umpikujaa ja sitten sen jälkeen löytyy se kirjallisuus, minkä pohjalta ponnistaa se oma työ.

Mirja: Kyllä. sitä tosiaan joutuu usein lähestymään sitä omaa tutkimus kohdetta ja hakemaan sitä fokusta vähän niin kuin kissa kuumaa puuroa eli kiertelemällä sieltä eri suunnista ja miettimällä. Ja tosiaan jo se kandi tähtää siihen, että kehittyvät sellaiset vahvat

taidot siihen tutkimuskirjallisuuden ymmärtämiseen ja hallintaan sen, että miten, mistä ja miten löydän sellaista kirjallisuutta kuin on tarkoituksenmukaista tätä aihetta varten sitten lukea ja käydä läpi.

Ja yksi asia minkä kans tuon esille, että miettiä että mitä siellä omassa opintotaustassa ja myös ehkä niinku muussa kokemustaustasta, jos tulee vaikka työelämästä maisteriohjelmahan niin on sellaista, että mitkä on mulla jo niinku hyvä ymmärrys näistä alueista.

Jos gradu aihe on sellainen, että sun pitää ihan ikään kuin alusta lähtien ryhtyä selvittämään itsellesi tätä aihepiiriä, josta kuitenkin olisi olemassa vaikka tämmöisiä syventävän taseisia kursseja, niin silloin sä otat itsellesi sellaisen työkuorman, että sä itse opiskelet jonkun yks tai kaks viiden opintopisteen syventävää kurssia, että sä pääset edes sille niinku tavallaan lähtötasolle mistä tätä asiaa lähdetään sitten gradutasoisesti tutkimaan.

Kannattaa yrittää löytää ne aiheet sieltä opiskeltavista asioista, että mitkä on siinä sun HOPSissa, mitkä kurssit käyt, niin löytyisikö se niitten pohjalta. Koska maisterikursseilla usein on tällainen niinku materiaalipaketti, niin siinä on sulla jo sellainen alkuun lähtökohta. Joka antaa ne peruskäsitteet ja tän niinku keskeisimmät jotkut teoreettiset ajattelumallit sillä alueella ja siitä eteenpäin ponnistaen sitten on niinku paljon parempi lähtökohta tehdä gradua, kuin että mene täysin ummikkona, täysin niin kuin tällaiseen umpihankeeseen.

Emma: Taas erinomaisia pointteja. Voin ehkä tähän kevennykseksi kuuntelijoille kertoa, että tota noin tonne. Aloitin itse tuossa hetki sitten kandi eminaarin, kuten varmaan edellisessä aiheeseen liittyvässä jaksossa, jos sen kuuntelitte, niin huomasitte ja tuota noin vielä silloin kun sinne menin niin ei ollut ihan tarkkaa aihetta selvillä ja sinne tuota noin meni niin ohjaajakin tavallaan tuli sen kandiseminaarin kautta, mutta Paavo tässä sanoit, että totanoin gradun kanssa olisi hyvä olla jo ajatus aiheesta ja ohjaajakin on ehkä mielessä niin. Niin miten se käytännössä sitten tapahtuu, vaikka se tota noin graduohjaajan kysyminen tai tuleeko samalla tavalla kuin nyt tässä kandidaiheessa seminaarin kautta tää ohjaajia?

Paavo: Tossa justiin tämän kevään itky4000 orientaatiokurssilla oli muutama professori edustamassa tuota tutkimusryhmiä ja graduihin liittyen, niin kyllä se heidän ainakin paikalla olleet prosessien yhteinen linja oli, että ei muuta kuin laittatte meiliä ja sitten lähdetään juttelemaan, pätee uskoakseni myös muihin kuin professoreihin. Eliikä syventävien kurssien opettajat varmasti omasta aihepiiristä ovat kiinnostuneita ja pystyvät sitten pallottelemaan gradun aihetta eteenpäin.

Tulevaisuutta kohti niin pyritään, pyritään vähän tarjoamaan sitten uusia kohtausta paikkoja tähän aiheeseen valintaan. On puhuttu tällaisista aihe-markkinoista, joita lähdetäisiin järjestelmään, mutta nyt on sitä tulevaisuuden tavoitetta ja tuota pyritään pääsemään jollain aikataululla. Tällä hetkellä paras tapa on olla vain rohkeasti yhteyksissä ja luottaa siihen, että me mielellään tuota pallotellaan tutkimusaiheita eteenpäin.

Mirja: Kyllä näin, kun itse ajattelen niin suurin osa graduohjuksista on tullut juuri, että opiskelija on ottanut yhteyttä, laittanut sähköpostia ja kertonut että mitä on ajatellut ja että syntyisiköhän tästä gradu.

Toinen tapa on ollut se, että opiskelija on tullut graduseminariin ja on ollut vielä niinku sitten auki se se tota ohjaajakysymys ja jos sitten aihe on ollut sellainen että kuuluu näihin mun tutkimusalueisiin ja opetusalueeseen niin sitten on voinut itse ottaa ohjaukseen. Mutta että et sit seminaarin vetäjänä niin on antanut kyllä vihjeitä että kenelle opettajalle

kannattaisi nyt laittaa viestiä kuka parhaiten ehkä tästä aihepiiristä voisi tulla ohjaamaan.

Essi: Tuota meillä on tähän loppuun ehkä vähän tämmöisiin mitä me instagramissa pyydettiin meidän seuraajia, @jyu.it, kysymään jotain kysymyksiä mitä haluaisi teiltä mahdollisesti kysyä ja yksi mitä on niinku pohdittu jonkun verran. Nää nyt liittyy enemmän tähän tekemisprosessin loppuvaiheeseen, että tosi paljon pohditaan sitä, että sanotaan että on vähän joustavat aikataulut ja voi vähäsen myöhästyä, mutta myöhästyminen on kuitenkin, vaikuttaa arvosteluun.

Niin siitä tosi paljon, että onko väliä että se tutkielman valmistuminen myöhästyy ja tuota vaikuttaako siihen arvosanaa tai jos ehtii ajoissa puhumaan ohjaajan kanssa, että nyt täältä deadlineilta myöhästyy, niin tavallaan onko se sitten, katsotaan se niin että se ei sitten myöhästykkään. Tosi paljon tästä myöhästymisestä ihmiset ovat näköjään huolissaan siitä ja sen vaikutuksesta arvosanaan. Niin mikä on teidän kanta tähän?

Paavo: Voisin tuoreeltaan sieltä kehitystyöryhmästä tähän vähän tuoda ajatuksia joita siellä oli, että ollaan toki havaittu se, että näistä nykyisissä arviointikriteereistä se näyttää vähän pelottavalta se aikataulu asia. Miten haluaisimme tulevaisuudessa tehtävän niin on se, että. Että se muutetaan se kriteeri tämmöiseksi niinkun tekemisen prosessin hallinta ja tuota yhteistyökykyä arvioivaksi. Eliikkä silloin puhuttaisiin enemmän siitä, että tehdään se mitä sovitaan ja muutetaan aikataulut ajoissa, jos näitä on tarpeen ja niin edelleen, että se muotoilu olisi erilainen kuin se, että aikarajaan mennessä valmistunut.

Sen sijaan myös tarkoituksena olisi sitten tulevaisuudessa tehdä vähän konkreettisempi siitä ohjaussuhteesta tämmöisen ohjaussopimuksen kautta, jossa olisi määraaika minkä ajan sitten ohjaaja sitoutuu ohjaamaan työtä, esimerkiksi nyt vuoden verran, että sitten pitää olla neuvotella uudelleen, jos ei siinä sitten alkuperäisen sopimuksen puitteissa ollut valmista. Niin tarkoitus on päästä sitä jyrkästä aikataulua ajattelusta realistisempaan, kun on oikeesti puolipäivästä opiskelua ja tällaista, jossa ei pysty tietenkään yhtä nopeasti tekemään täysipäiväisesti pystyisi.

Mirja: TJT:ssähän meillä ei gradun arviointikriteereistä ole tästä prosessista tällä hetkellä arviointikohdetta eli gradujen arvioinnissa tällä nyt ei suoraan ole merkitystä ja sanoisin, että ei kannata ehkä etukäteen stressata hirveän paljon nyt siitä prosessista ja sen menemisestä eteenpäin, mutta ihan oman tekemisen kannalta. Kukaan ei pysty ennakoimaan elämää. Mutta kun etenee siinä kadun prosessissa, niin kannattaa tehdä aina sellaisia, vaikka lukukauden mittaisia suunnitelmia, että minkä verran aikaa nyt laitan tähän graduun ja varata se ihan jotenkin vaikka konkreettisesti kalenteriin.

Ei ole mikään katastrofi, jos gradu ei valmistu siinä parissa lukukaudessa, mutta kuitenkin itselle on parempi, on ymmärrettävää, jos vaikka näet, että okei, että mun täytyykin nyt vaihtaa työpaikkaa. Ja tässä uudessa työssä en voi tehdä osa aikatyötä ja siinä on niin paljon opettelemista, että mulla ei nyt riitä kapasiteetti sitten tämän lisäksi tehdä gradua, niin sitten tavallaan niinku selkeästi ja myös ohjaajan suuntaa viestiä, että nyt täytyy ottaa tällainen pieni tauko tähän, että jatkan sitten kun olen, olen perehtynyt tähän uuteen työhön ja asettunut ja sitten taas niinku alkaa liietä resurssia ja ja pystyn irrottaa aikaa gradun tekemiselle.

Tosi monet tekee työn ohella sitä gradua ja nää työasiat on yksi sellainen keskeisin asia, joka sitten vaikuttaa, että. Näin ohjaajan näkökulmasta sanoisin, että ei niinkään haittaa, jos tulee viesti, että okei että siirretään tässä nyt tätä gradu projektia vähän eteenpäin. Mutta että jos on, että ei kuulu yhtään mitään, et ohjaus on edennyt ja ohjaajalla on joku tämmöinen oma

ennakkokäsitys, että no se valmistuu nyt varmaan tämän kevätlukukauden loppuun mennessä, mutta jos mitään ei kuulu niin sitten on vähän hankala. Hankala ymmärtää mistä on kyse, että kannattaa pitää yhteyttä siihen ohjaajaan ja niinku omalta kannaltakin tehdä niinku selväksi, että okei, että tässä kohtaa mä nyt teen gradua ja käytän siihen tämän verran aikaa. Ja nyt tässä kohtaa mun täytyy pitää gradun tekemisestä taukoa ja. Ja miettiä sitä jo valmiiksi, että no, milloin sitten se voisi jatkua.

Että just tässä kuulin sellaisen totuuden mikä on kuullut aikaisemminkin ja mikä varmaan pitää paikkansa, että kaikkein eniten rasittaa tekemättömät työt. Niin se gradukin on varmaan siellä jossain takaraivossa semmoisena rasitteena, mutta että sitä pystyy pitää hallinnassa juuri tällaisella ikään kuin ajan hallinnalla ja sitten tilan raivaamisesta sille gradun tekemiselle silloin kun se on mahdollista ja toisaalta päästä tekee siitä myös sen näkyväksi, että nyt se ei ole mahdollista ja tuota sopii sitten siitä jatkosta ohjaajankin kanssa.

Emma: Meiltä alkaa aika loppumaan tai loppuun jo. Mutta mulla täällä vielä yksi opiskelijan esittämä kysymys, joka on suunnattu ehkä tuota noin Mirjalle, kun koskee tietojärjestelmätieteitä ja niin. Että tota noin kysymys on, että onko mahdollista tehdä kvalitatiivinen gradu, jos opiskelee tietojärjestelmätiedettä?

Mirja: Ihan lyhyesti kyllä. Valtaosa tietojärjestelmätieteen graduista taidetaan tehdä jonkinlaisella kvalitatiivisella tutkimusotteella.

kahvikupin kilinää

Essi: Kiitos Paavo ja Mirja todella paljon, kun tulitte tänne tänään. Olisiko teillä tähän loppuun jotain, jota haluaisitte sanoa kandia gradua tekeville opiskelijoille?

Paavo: Tsemppiä tekemiseen ja ahkeroikaa omaa tulevaisuutta varten. Pyritään tarjoamaan puitteet ja vaatimaan teiltä riittävästi asioita, että se on teille hyvä.

Mirja: Näin juuri kun on valintakoerumba alettu saamaan päätökseen tiedekunnassa, niin on ihan hyvä lähteä siitä, että meidän nämä opiskelu alat on sen verran suosittuja, että täällä on melko selektiivinen tämä opiskelijavalintaprosessi. Niin sen vuoksi meillä on kaikki hyvät syyt uskoa, että te olette kaikki hyviä kandin ja gradun tekijöitä. Ja se kyllä onnistuu jokaiselta, joka on tänne opiskelemaan tullut. Tosiaan yhteyttä vaan potentiaaliin ohjaajiin ja sitten kannattaa pitää sitä keskustelua yllä ohjaajan kanssa, niin kyllä ne ongelmat siinä prosessissa sitten ratkotaan.

Essi: Kiitos vielä Mirja ja Paavo. Ja jos sulle kuulija heräsi jotai ajatuksia tästä jaksosta tai haluaisit antaa jotain risuja ja ruusuja meille, niin meidät löytyy instagramista @jyu.it tai sähköpostitse itcrew(a)jyu.fi. Ensi kertaan, moimoi!